

Sygn. akt XVII AmE 152/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu 19 października 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **M. G. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o zmianę koncesji

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14 lutego 2018 r., znak: (...), (...), (...), (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz M. G. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. kwotę 820 zł (osiemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 152/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 14 lutego 2018 r., znak: (...), (...), (...), (...), na podstawie art. 155 i art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zmianami), w związku z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 1165, ze zmianami) oraz art. 30 ust. 1 i art. 39 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 220, ze zmianami), po rozpatrzeniu wniosków o zmianę posiadanej koncesji poprzez przedłużenie okresu jej obowiązywania, dostosowanie i o rozszerzenie działalności, które wpłynęły kolejno 23 czerwca 2016 r., 11 stycznia 2017 r., 16 stycznia 2017 r. i 20 marca 2017 r., przedsiębiorcy Pani M. G. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: (...) M. G. z siedzibą w S. ul. (...), (...)-(…) S., posiadającego numer identyfikacji podatkowej NIP (CEIDG): (...), zwanego dalej „Koncesjonariuszem”, postanowił zmienić rozstrzygnięcie swojej decyzji Nr (...) z dnia 11 lutego 2008 r., w sprawie udzielenia Pani M. G., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: (...) M. G. z siedzibą w S. koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 14 lutego 2008 r. do dnia 14 lutego 2018 r. poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „udzielam przedsiębiorcy: Pani M. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: (...) M. G. z siedzibą w S. ul. (...), (...)-(…) S. posiadającemu: numer identyfikacji

podatkowej NIP (CEIDG): (...), zwanemu dalej „Koncesjonariuszem”, KONCESJI Nr (...) na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 15 lutego 2018 r. do dnia 31 grudnia 2030 r., na następujących warunkach:

„1. PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi oznaczonymi następującymi kodami CN:

- benzynami silnikowymi: (...), (...),
- olejami napędowymi: (...), (...),
- gazem płynnym ((...)): (...), (...), (...), (...),

przy wykorzystaniu następującej infrastruktury paliw ciekłych:

1. stacji paliw zlokalizowanej w Ś. przy ul. (...),
2. stacji paliw zlokalizowanej w M. przy ul. (...),
3. stacji paliw zlokalizowanej w P. przy ul. (...)
4. stacji paliw zlokalizowanej w G. przy ul. (...),
5. stacji paliw zlokalizowanej w D., gmina C.,
6. stacji paliw zlokalizowanej w K. (...)

oraz w zakresie obrotu paliwami ciekłymi oznaczonymi następującymi kodami CN:

- olejami napędowymi: (...),(...),
- benzynami silnikowymi: (...),(...),
- lekkimi olejami opałowymi i pozostałymi olejami napędowymi: (...), (...), (...), (...),(...),(...),
- biopaliwami płynnymi: (...) (z wyłączeniem, o którym mowa w R. par. 1 pkt. IIIIta),

przy wykorzystaniu następującej infrastruktury paliw ciekłych: środków transportu paliw ciekłych - cystern drogowych.

2. WARUNKI WYKONYWANIA DZIAŁALNOŚCI 2.1. Warunki ogólne

2.1.1. Koncesjonariusz jest obowiązany do zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług, niezawodności zaopatrzenia w paliwa ciekłe przy zachowaniu zasady najniższych możliwych kosztów.

2.1.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do wykonywania działalności w sposób nie powodujący zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz nie narażający na powstanie szkód materialnych.

2.1.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów, w tym przepisów o ochronie środowiska i bezpieczeństwie ekologicznym, a także wydanych na ich podstawie przepisów wykonawczych.

2.1.4. Koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania lub zagwarantowania możliwości pozyskania środków finansowych lub majątku pozwalającego na zaspokojenie roszczeń osób trzecich mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją lub szkód w środowisku.

2.1.5. Koncesjonariusz nie może sprzedawać paliw ciekłych przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu paliwami ciekłymi, jeżeli nie posiadają koncesji, w przypadkach, gdy taka koncesja jest wymagana przepisami ustawy - Prawo energetyczne.

2.1.6. Koncesjonariusz jest obowiązany, zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, do wnoszenia corocznej opłaty do budżetu państwa, w sposób i w wysokości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 3 tej ustawy.

2.1.7. Koncesjonariusz jest obowiązany do zapewnienia, aby czynności w zakresie samodzielnej eksploatacji instalacji i urządzeń wykonywały wyłącznie osoby legitymujące się posiadaniem wymaganych w tym zakresie kwalifikacji.

2.2. Warunki szczególne.

2.2.1. Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów.

2.2.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do posiadania ważnego dokumentu określającego parametry fizykochemiczne danej partii paliwa będącego przedmiotem obrotu, wydanego każdorazowo przez bezpośredniego sprzedawcę tego paliwa, a także do wydania na jego podstawie każdemu przedsiębiorcy prowadzącemu obrót paliwami ciekłymi, a innemu odbiorcy na jego żądanie, oświadczenia we własnym imieniu o zgodności parametrów jakości dostarczonego paliwa z parametrami jakości wynikającymi z obowiązujących w tym zakresie przepisów i z zawartej z odbiorcą umowy.

2.2.3. Koncesjonariuszowi nie wolno eksploatować stacji paliw lub bazy paliw, niespełniających warunków technicznych określonych obowiązującymi przepisami.

2.2.4. Koncesjonariuszowi nie wolno składować oraz dokonywać obrotu konfekcjonowanym gazem płynnym w butlach, niezgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunkami technicznymi, określonymi obowiązującymi przepisami.

2.2.5. Koncesjonariuszowi nie wolno eksploatować urządzenia technicznego objętego dozorem technicznym, bez ważnej decyzji zezwalającej na jego eksploatację lub wbrew decyzji o wstrzymaniu jego eksploatacji, wydanych przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.

2.2.6. Koncesjonariusz jest obowiązany do posiadania ważnego pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia zintegrowanego, gdy są one wymagane.

2.2.7. Koncesjonariuszowi nie wolno stosować w obrocie paliwami ciekłymi przyrządów pomiarowych, w tym w szczególności odmierzaczy paliw ciekłych, bez wymaganych dowodów prawnej kontroli metrologicznej lub niespełniających wymagań

tej kontroli.

2.2.8. Koncesjonariuszowi nie wolno eksploatować środków transportu, którymi dokonywany jest przewóz paliw ciekłych, niespełniających wymagań określonych obowiązującymi przepisami, w szczególności wymagań dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

2.2.9. W przypadku powierzania, na podstawie zawieranych umów, transportu paliw ciekłych innym podmiotom, Koncesjonariusz zobowiązany jest do każdorazowego ustalenia, czy środki transportu, którymi dokonywany będzie przewóz tych paliw, spełniają wymagania określone obowiązującymi przepisami, w szczególności wymagania metrologiczne oraz wymagania dotyczące przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

2.3. Sprawozdawczość i udzielanie informacji.

2.3.1. Koncesjonariusz obowiązany jest zawiadomić pisemnie Prezesa URE w przypadku zmiany:

1) oznaczenia podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adresu, 2) numeru identyfikacji podatkowej NIP,

- najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, przedkładając jednocześnie, w przypadku kiedy zmiana ta spowoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji, wniosek o jej zmianę.

2.3.2. Koncesjonariusz jest obowiązany, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia zaistnienia innych - niż wskazane w pkt 2.3.1. - istotnych zmian dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w szczególności odnoszących się do rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności, danych osób uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania Koncesjonariusza), zawiadomić pisemnie Prezesa URE o tych zmianach, przedkładając jednocześnie – w przypadku kiedy zmiana ta powoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji - wniosek o jej zmianę.

2.3.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do pisemnego poinformowania Prezesa URE o zamiarze zaprzestania działalności koncesjonowanej nie później niż na 3 miesiące przed przewidywaną datą zaprzestania działalności.

2.3.4. Koncesjonariusz jest obowiązany pisemnie zawiadomić Prezesa URE o niepodjęciu działalności objętej koncesją, jeżeli nie podejmie jej w ciągu 6 miesięcy od dnia udzielenia koncesji, nie później niż 14 dni od dnia upływu tego terminu, podając przyczyny niepodjęcia działalności; za datę podjęcia działalności uważa się datę faktycznego rozpoczęcia odsprzedaży paliw ciekłych.

2.3.5. Koncesjonariusz jest obowiązany do pisemnego informowania Prezesa URE o zamiarze podziału lub połączenia z innymi podmiotami, nie później niż na 30 dni przed planowaną datą podziału lub połączenia.

2.3.6. Koncesjonariusz jest obowiązany pisemnie zawiadomić Prezesa URE o zaprzestaniu spełniania któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, a także o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 3 lub ust. 3a tej ustawy, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia, w którym Koncesjonariusz przestał spełniać którykolwiek z ww. warunków lub zaistniała którakolwiek z ww. okoliczności.

2.4. Warunki zaprzestania działalności po wygaśnięciu koncesji lub po jej cofnięciu.

2.4.1. Koncesjonariusz nie później niż na 18 miesięcy przed upływem ważności koncesji i zaprzestaniem działalności przedstawi Prezesowi URE opracowane na własny koszt analizy:

1) techniczną,

2) finansową (wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta z przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego Koncesjonariusza za ostatni rok działalności - jeśli obowiązek badania tego sprawozdania wynika z przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047),

3) wpływu na środowisko,

w zakresie wykonywanej działalności koncesjonowanej, które określą w szczególności stan wywiązania się Koncesjonariusza ze zobowiązań względem osób trzecich na dzień przewidywanego zakończenia tej działalności.

2.4.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do realizacji wniosków i zaleceń wynikających z powyższych analiz, w najkrótszym możliwym terminie.

2.4.3. Koncesjonariusz jest obowiązany po zaprzestaniu działalności koncesjonowanej do likwidacji skutków swojej działalności, w szczególności w zakresie rekultywacji gruntów, przywrócenia rzeźby terenu do właściwego stanu, utylizacji odpadów niebezpiecznych.

2.4.4. Koncesjonariusz, w terminie 18 miesięcy przed planowaną datą zaprzestania działalności koncesjonowanej, opracuje i przedstawi Prezesowi URE plan działań, o których mowa w punkcie 2.4.3, z podaniem źródeł ich finansowania. W przypadku wystąpienia istotnych zmian warunków, na podstawie których powyższy plan został sporządzony, Koncesjonariusz jest obowiązany do jego niezwłocznej aktualizacji.

2.4.5. Koncesjonariusz nie jest obowiązany do realizacji postanowień pkt. 2.4.1. – 2.4.4. jeżeli majątek służący do wykonywania działalności został przekazany innemu podmiotowi do dalszej eksploatacji."

Od powyższej decyzji odwołanie złożył przedsiębiorca M. G., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą: (...) M. G. z siedzibą w S. zaskarżając powyższą decyzję w pkt 1 w zakresie wyeliminowania z koncesji stacji paliw zlokalizowanej w P. przy ul. (...).

Odwołująca zarzuciła zaskarżonej decyzji:

1. Obrazę art. 33 ust 1 pkt 3 ustawy prawo energetyczne poprzez niewłaściwe zastosowanie i stwierdzenie, że skarżącą nie ma możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej.
2. Oparcie ustaleń przede wszystkim na donosach składanych przez L. R. - byłego właściciela stacji paliw, który pozostaje w ostrym konflikcie ze skarżącą i składa przeciwko niej liczne nieprawdziwe doniesienia, a w szczególności:
 - stwierdzenie, że organ nadzoru budowlanego nie wydał pozwolenia na użytkowanie stacji paliw,
 - że dystrybutory gazu płynnego zostały przestawione przez skarżącą, nie zaś przez L. R., nie wiadomo też w jakim czasie,
 - że stacja nie spełnia wymogów określonych Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21.11.2005 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać bazy paliw,
 - że skarżąca prowadzi prace budowlane mające na celu wyposażenie stacji, mimo że prace takie zostały zakończone,
 - iż na posadowienie separatora kanalizacji deszczowej wymagane jest pozwolenie nie zaś zgłoszenie,
 - że skarżącą dopuściła się samowoli budowlanej.
3. Pominięcie okoliczności, iż stacja paliw przy ul. (...) w P. była i jest używana od kilkadziesiąt lat, jedynie w związku z nowymi wymogami technicznymi obiekt dostosowywany jest do aktualnie obowiązujących warunków technicznych.
4. Oparcie ustaleń na postanowieniu Sądu Rejonowego w S. w sprawie I Co 3211/17 z dnia 8.01.2018 r., które upadło z mocy prawa z dniem 23.01.2018 r.

Mając na uwadze powyższe zarzuty odwołująca wniosła o:

- przeprowadzenie dowodu z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S., skargi kasacyjnej oraz wniosków dowodowych obrazujących usytuowanie dystrybutorów gazu w projekcie pierwotnym i w chwili, gdy stację nabyła skarżąca - do zażądania z Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt II OSK 2141/17, na okoliczność, iż skarżąca nie dopuściła się samowoli budowlanej, a uczynił to L. R.,

- uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie odmawiającym udzielenia koncesji na sprzedaż paliw na stacji przy ul. (...) w P.,
- zasądzenie od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w S. na rzecz skarżącej kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania;
2. dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, przesłanych Sądowi na podstawie art. 479⁽⁴⁸⁾ § 1 k.p.c. przy piśmie, z dnia 23 kwietnia 2018 r., znak: (...) (...) - na okoliczność zasadności wyeliminowania z koncesji stacji paliw zlokalizowanej w P. przy ul. (...), oraz dokumentów załączonych do niniejszej odpowiedzi na odwołanie, tj. pisma z dnia 17 kwietnia 2018 r., znak: (...), pisma z dnia 20 kwietnia 2018 r. znak: (...) (...) - na okoliczność wykazania braku legalizacji samowoli budowlanej, jak i pisma z dnia 16 czerwca 2018 r., znak: (...) - na okoliczność wskazania wyniku kontroli inwentaryzacyjnej prowadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska na terenie stacji paliw (...) w P. w dniach 2012 stycznia do 19 lutego 2018 r. Wniesienie załączonych do niniejszego pisma dokumentów nie było wcześniej możliwe ze względu na ich zaistnienie po wydaniu zaskarżonej decyzji oraz po przesłaniu akt sprawy do Sądu;
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pismem z dnia 14 marca 2018 r. powódka zgłosiła wniosek dowodowy wnosząc o:

- przeprowadzenie dowodu z akt sprawy I Co 3211/17 Sądu Rejonowego w Stargardzie na okoliczność, że postanowienie o zabezpieczeniu, na które Urząd Regulacji Energetyki powołuje się w decyzji z dnia 14.02.2018r., upadło z dniem 23.01.2018 r., a nadto z postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie II Cz 446/18, na okoliczność, iż postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia zostało uchylone przez sąd odwoławczy z argumentami podanymi w uzasadnieniu.

W piśmie przygotowawczym z 15 marca 2019 r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki podtrzymał w całości stanowisko prezentowane w zaskarżonej decyzji, jak też w odpowiedzi na odwołanie.

Jak stwierdził, wniosek powódki o uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie odmawiającym udzielenia koncesji na sprzedaż paliw na stacji paliw przy ul. (...) w P. jest sprzeczny z zasadami logiki, ponieważ bezprzedmiotowe jest uchylenie punktu 1 decyzji ze względu na brak uwzględnienia w nim uprawnień do prowadzenia działalności na jednej ze stacji. Zakres zaskarżenia dotyczy treści, które nie zostały zawarte w zaskarżonym przedmiocie i zakresie decyzji z dnia 14 lutego 2018 r., jak również uprawnień, które między stronami są bezsporne. Co więcej, tak sformułowany wniosek uniemożliwia korzystanie również z bezspornych między stronami uprawnień, tj. prowadzenia działalności na sześciu stacjach enumeratywnie wskazanych w przedmiocie i zakresie zaskarżonej decyzji koncesyjnej, a jak pokazują dalsze działania nie taka była intencja powódki, co zostało prawidłowo odczytane przez pozwanego. Zdaniem pozwanego, aprobatą wniosku o uchylenie przedmiotu oraz zakresu wskazanego w zaskarżonej decyzji skutkowałaby bowiem brakiem „wejścia w życie” uprawnień w nim zawartych, nawet tych bezspornych między stronami, co byłoby rozwiązaniem oczywiście nieprawidłowym.

Jak stwierdził w dalszej części, pozwany potraktował ww. zakres zaskarżenia jako żądanie zmiany zaskarżonej decyzji poprzez dopisanie do punktu pierwszego koncesji stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...) w P. (s. 5 odpowiedzi na odwołanie). Co więcej, powódka już po zaskarżeniu niniejszej decyzji składała wnioski o zmianę punktu pierwszego zaskarżonej decyzji koncesyjnej w niespornym dla stron zakresie. W wyniku złożenia wniosków doszło do zmiany zaskarżonego punktu pierwszego na podstawie decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 lipca 2018 r. o nr (...), wydanej po rozpatrzeniu wniosku powódki o zmianę koncesji, który wpłynął w dniach 19 i 20 lipca 2018 r., zmieniającej zaskarżony w niniejszym postępowaniu punkt pierwszy poprzez wykreślenie trzech stacji paliw, tj. stacji paliw zlokalizowanej w M. przy ul. (...), stacji paliw zlokalizowanej w D., gmina C. oraz stacji paliw zlokalizowanej w K. (...) (zał. nr 1). Do zmiany przedmiotu i zakresu działalności doszło również na podstawie decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 1 października 2018 r. o nr (...). (...) (...) wydanej po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku Powoda, który wpłynął w dniu 2 sierpnia 2018 roku i dotyczył wykreślenia stacji paliw zlokalizowanej w P. przy ul. (...) (zał. nr 2).

Wobec powyższego na podstawie wniosków złożonych przez Powoda doszło do kilkukrotnej zmiany wskazanego punktu pierwszego decyzji z dnia 14 lutego 2018 roku o nr (...), (...), (...), (...).

Wobec powyższego pozwany wniósł o zobowiązanie powódkę do ponownego wypowiedzenia się co do zakresu zaskarżenia, tj. zakresu zgodnego z dalszymi działaniami poczynionymi przez powódki w niniejszej sprawie, czyli potwierdzenie, że powódka wniosła o zmianę decyzji z dnia 14 lutego 2018 r. poprzez dopisanie do treści przedmiotu i zakresu działalności stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...) w P..

W przypadku braku doprecyzowania zakresu zaskarżenia i ewentualnego orzeczenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. uchylene punktu pierwszego zaskarżonej decyzji kolejne decyzje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydane po pozytywnym rozpatrzeniu wniosków powódki, tj. decyzja z dnia 24 lipca 2018 r. o nr (...) oraz decyzja z dnia 1 października 2018 r. o nr (...) zostałyby wyeliminowane z obrotu prawnego, co byłoby sprzeczne postępowaniem powódki w niniejszej sprawie polegającym na złożeniu wniosków o zmianę zaskarżonego wcześniej punktu pierwszego decyzji koncesyjnej z dnia 14 lutego 2018 r. o nr (...), (...), (...), (...).

Pozwany przyjął, że uprawnienie dotyczące prowadzenia działalności na sześciu wskazanych w punkcie pierwszym stacjach paliw są dla stron postępowania bezsporne, zatem zakres zaskarżenia powinien dotyczyć jedynie zmiany punktu pierwszego zaskarżonej decyzji koncesyjnej przez dopisanie do przedmiotu i zakresu działalności stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr (...) z dnia 11 lutego 2008 r. udzielono M. G., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: (...) M. G. z siedzibą w S. koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 14 lutego 2008 r. do dnia 14 lutego 2018 r., określając jednocześnie przedmiot i zakres działalności objętej koncesją oraz warunki jej prowadzenia.

W dniu 23 czerwca 2016 r. Przedsiębiorca wystąpił o przedłużenie ważności koncesji o kolejne 12 lat, tj. do 31 grudnia 2030 r., dochowując terminu określonego w art. 39 ustawy - Prawo energetyczne.

W dniu 11 stycznia 2017 r. do Urzędu wpłynął wniosek Przedsiębiorcy o zmianę posiadanej koncesji w celu dostosowania jej treści do definicji paliw ciekłych, zawartej w art. 3 pkt 3b ustawy - Prawo energetyczne. Działając zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. z 2016 r., poz. 2039) Przedsiębiorca podał rodzaje paliw i ich kodów CN, będących przedmiotem działalności objętej koncesją.

W dniu 16 stycznia 2017 r. Przedsiębiorca wystąpił z wnioskiem o zmianę decyzji poprzez rozszerzenie zakresu działalności objętej koncesją o obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu cystern paliwowych.

W dniu 20 marca 2017 r. Przedsiębiorca wystąpił z wnioskiem o zmianę decyzji poprzez rozszerzenie zakresu działalności objętej koncesją o obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu stacji paliw zlokalizowanej w K. (...).

Z uwagi na zasadę ekonomiki postępowania administracyjnego oraz oczywisty związek wskazanych spraw zostały one zakończone jedną decyzją administracyjną.

W toku wyżej wskazanych postępowań Koncesjonariusz został wezwany do przedstawienia informacji i dokumentów niezbędnych do wnioskowanych zmian koncesji.

Koncesjonariusz spełnia warunki określone w art. 33 ustawy - Prawo energetyczne, w szczególności dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności oraz ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności przy wykorzystaniu autocystern drogowych i na

stacjach paliw zlokalizowanych w Ś. przy ul. (...), w M. przy ul. (...), w P. przy ul. (...), w G. przy ul. (...), w D. oraz w K. (...).

Odnośnie stacji paliw w P. przy ul. (...), przedsiębiorca przedłożył decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w P. nr (...) z dnia 23 maja 2016 r. o pozwoleniu na użytkowanie nadbudowanego i przebudowanego budynku stacji paliw wraz z infrastrukturą wodną, kanalizacyjną oraz elektryczną na działce ewid. (...) w obrębie nr 5 miasta P..

Jednocześnie nie przedłożono pozwolenia na użytkowanie dla całego obiektu wskazanej stacji paliw.

Z pisma z dnia 18 stycznia 2018 r., wynika, iż „organ nadzoru budowlanego nie wydał pozwolenia na użytkowanie stacji paliw jako całości wraz z dystrybutorami i instalacjami zasilającymi te dystrybutory i zagospodarowaniem terenu, ponieważ nie było to przedmiotem decyzji o pozwoleniu na budowę nr (...) z dnia 26 sierpnia 2014 r.”

W piśmie tym poinformowano również, iż w wyniku prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie samowolnej rozbudowy stacji paliw położonej na działkach nr ewid. (...) i (...) w obrębie ewid. Nr (...) miasta P., o dodatkowe dystrybutory paliw i instalacje zasilające te dystrybutory, została wydana decyzja nakazująca rozbiórkę samowolnie wybudowanych dystrybutorów wraz z instalacją zasilającą.

Z informacji od Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w P. wynika, że decyzja nakazująca rozbiórkę wyżej wskazanej samowoli budowlanej na stacji paliw w P. przy ul. (...) została zaskarżona przez Panią M. G. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

Przedsiębiorca prowadził prace budowlane mające na celu wyposażenie przedmiotowej stacji paliw w urządzenia.

Z pisma (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w S. znak:(...) z dnia 31 stycznia 2018 r. wynika, iż w toku jest (rozpoczęta w dniu 12 stycznia 2018 r.) kontrola inwentaryzacyjna na przedmiotowej stacji paliw, mająca na celu sprawdzenie przestrzegania przepisów ochrony środowiska oraz czy i w jakim zakresie zostały usunięta nieprawidłowości przez kontrolowany podmiot gospodarczy (odnośnie zarządzenia pokontrolnego z dnia 16 maja 2017 r. m.in. w zakresie spełniania warunków z § 97, § 109 i § 119 wyżej wskazanego rozporządzenia).

Ze wskazanego pisma wynika, iż pismem z dnia 22 stycznia 2018 r. kontrolowany podmiot przekazał dokumenty potwierdzające uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej na terenie wymienionej stacji paliw w P., w tym dotyczące wykonania separatora substancji ropopochodnych oraz odwodnienia liniowego. Jednocześnie nie przedłożono protokołu potwierdzającego pozytywne zakończenie tej kontroli, a z informacji przekazanych we wskazanym piśmie wynika, iż została ona przedłużona do 28 lutego 2018 r.

Z informacji uzyskanych od Powiatowego Inspektora Nadzoru B.; w P. - pismo znak: (...) (...) z dnia 22 stycznia 2018 r. wynika, iż wskazane wyżej urządzenia zostały wykonane jako samowola budowlana, co do której Wnioskodawca w dniu 22 stycznia 2018 r. wystąpił z wnioskiem o jej zalegalizowanie.

Z pisma wynika również, iż wskazane prace zostały wykonane pomimo zgłaszanych przez Starostę (...) sprzeciwów z dnia 22 września 2017 r. i 4 października 2017 r. do zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych mających polegać na budowie instalacji kanalizacji deszczowej - budowie odwodnienia liniowego i separatora substancji ropopochodnych na działce nr (...).

Wskazane sprzeciwy zostały utrzymane w mocy przez Wojewodę (...).

Prace budowlane zostały wykonane jako samowola budowlana - o czym świadczy m.in. zgłoszenie ich do zalegalizowania przez samego Przedsiębiorcę.

Brak jest potwierdzenia, że zostały one zalegalizowane, jak również brak jest potwierdzenia, że wykonane urządzenia spełniają stawiane przepisami wymogi.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Stargardzie w Wydziale I Cywilnym z dnia 8 stycznia 2018 r. sygn. Akt 1 Co 3211/17 o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego nieruchomości - działki (...) w P., udzielono zabezpieczenia w ten sposób, aby substancje ropopochodne nie spływały na działkę nr (...) oraz o zakazie naruszeń prawa właściciela nieruchomości - działki nr (...), polegających na wykonaniu robót budowlanych na tej działce w ten sposób, że nakazano Pani M. G. wstrzymanie robót budowlanych na działce nr (...) w P., za wyjątkiem takich robót, które prowadzić będą do przywrócenia stanu poprzedniego na tej działce - do czasu zakończenia postępowania.

W sprawie I Co 3211/17 Sądu Rejonowego w Stargardzie postanowienie o zabezpieczeniu upadło z dniem 23 stycznia 2018 r.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie II Cz 446/18, postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia zostało uchylone przez sąd odwoławczy.

W stosunku do Koncesjonariusza nie jest prowadzone postępowanie upadłościowe ani nie znajduje się on w likwidacji, a także, że nie zachodzą w stosunku do niego inne przesłanki określone w art. 33 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie niezaprzeczonych twierdzeń stron oraz wskazanych wyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie w części w jakiej zarzuca brak podstaw do wydania przedmiotowej decyzji jest zasadne, chociaż z innych przyczyn niż powołane w odwołaniu.

Stosownie do treści art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, do postępowania przed Prezesem URE stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2-4, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zastosowanie mają zatem art. 155 i art. 163 kodeksu postępowania administracyjnego, które stanowią, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio (art.155 k.p.a.). Ponadto organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne (art.163 k.p.a.).

Zaskarżoną decyzją Prezes URE zmienił rozstrzygnięcie swojej decyzji Nr (...) z dnia 11 lutego 2008 r., w sprawie udzielenia Pani M. G., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: (...) M. G. z siedzibą w S. koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 14 lutego 2008 r. do dnia 14 lutego 2018 r. poprzez nadanie mu brzmienia zmieniającego zakres udzielonej koncesji polegającej na zmniejszeniu pierwotnego zakresu przedmiotowego udzielonej koncesji polegającego na pominięciu możliwości prowadzenia działalności koncesjonowanej w stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...) w P.. Ponieważ decyzją ostateczną Nr (...) z dnia 11 lutego 2008 r. powódka nabyła prawo do prowadzenia działalności koncesjonowanej, zmiana lub uchylenie tej decyzji było dopuszczalne wyłącznie przy spełnieniu warunków określonych w art. 155 lub 163 k.p.a.

Ponieważ powódka nie wyraziła zgody na taką zmianę, Prezes URE mógł uchylić lub zmienić decyzję, zgodnie z art.163 k.p.a., o ile przewidywały to przepisy szczególne. Upoważnienia takiego nie zawierają jednak wskazane w zaskarżonej decyzji przepisy art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw oraz art. 30 ust. 1 i art. 39 ustawy Prawo energetyczne.

Pierwszy z wymienionych przepisów nakłada na podmioty posiadające koncesję obowiązek złożenia wniosku o zmianę posiadanych koncesji w celu dostosowania ich treści do definicji paliw ciekłych, o której mowa w art. 3 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Nie dotyczy to zatem miejsca wykonywania działalności.

Także przepis art. 39 ustawy Prawo energetyczne nie zawiera upoważnienia do dokonywania zmiany decyzji bez zgody strony, która uprawnienie nabyła.

Zważyć ponadto należało, że cofnięcia lub zmiana zakresu koncesji przez Prezesa URE możliwa jest w przypadkach określonych w art.41 ust. 3 i 4 ustawy Prawo energetyczne. Wymaga to jednak wszczęcia postępowania administracyjnego z urzędu w tym zakresie. W niniejszej sprawie postępowanie administracyjne toczyło się w oparciu o wnioski powódki z dnia 11.01.2017 r., 16.01.2017 r. i 20.03.2017 r., z których żaden nie obejmował ograniczenia zakresu przedmiotowego udzielonej koncesji polegającego na pominięciu możliwości prowadzenia działalności koncesjonowanej w stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...) w P.. W tym też zakresie postępowanie nie zostało wszczęte z urzędu, a co za tym idzie nie mogły być przedmiotem zaskarżonej decyzji.

Zaskarżona decyzja została zatem wydana bez podstawy prawnej.

W związku z powyższym okoliczności faktyczne odnoszące się do stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...) w P. jak i ponoszone w tym zakresie zarzuty odwołania stały się bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na względzie zaskarżoną decyzję należało uchylić na podstawie art.479⁵³ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz powoda koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (art.98 k.p.c.).